

Підступні нападниці

Володимир Титаренко

Чаплі давно облюбували цей тихий і мальовничий сосновий бір. На розлогих вербах, що ростуть на зеленому березі Десни, видніються чорні великі гнізда. Їх тут кілька десятків. Ще недавно птахи ремонтували їх, будували нові, а нині пернаті мають інші клопоти — насиджують яйця, охороняють свої гнізда від ворогів. А ворогів у чапель вистачає — підступних, хитрих, таких, що не завжди і впораєшся з ними.

Он гніздо чаплі, а неподалік, на сусідній вербі, примостилися дві сірі ворони. Сидять нишком і лише зрідка злодійкувато позирають у бік гнізда. Ось у гнізді лишилася тільки самка. Самець, мабуть, полетів за здобиччю. Ворони витягли шиї, пороззявляли свої гачкуваті дзьоби, неначе уважно приглядалися до гнізда. Нарешті злетіли з верби й подалися в різні боки. Одна до чаплиного гнізда. Друга — у глиб лісу. Потім ця друга повернулася й примостилася на ближній вербі. Перша ворона прилетіла до гнізда й почала нападати на чаплю. Вона мовчки, не подаючи голосу, кружляла перед занепокоєним птахом. Чапля виставляла проти нападниці свій довгий дзьоб і намагалася прогнати її геть. Та ворона дедалі більше нахабніла. Вона кружляла над чаплею зовсім низько, здавалося, що хоче зігнати її з гнізда. Чапля змушена була відбиватися енергійніше. На хвилинку вона звелася на ноги, ладна щосили вдарити набридливу птаху. Та ворона ухилилася від удару і знову підлетіла до стривоженої чаплі. А в цей час та, що зацаїлася на вербі, кинулася до гнізда, схопила яйце й полетіла з ним до лісу. Там сіла на землю і, не поспішаючи, заходилася снідати, її подруга тим часом сиділа на сосні і спочивала.

Нарешті із сніданком було покінчено. Злодійка злетіла в повітря, і вже тепер вона почала нападати на чаплю. Кружляла біля неї, та так близько, що торкалася крильми гнізда. А її голодна напарниця заходила з тилу й очікувала тієї миті, коли розгнівана чапля зведеться на ноги. Довго чекати не довелося. Хіба можна було стерпіти отаке нахабство? Чапля підвелася й заходилася дзьобом відганяти надокучливу ворону. А голодна тут як тут, кинулася до гнізда, схопила яєчко та й подалася на те саме містечко, де недавно снідала її подруга.

Операцію закінчено. Обидві ворони досягли мети. Тепер чаплю можна залишити в спокої. І ворона-нападниця полетіла геть від гнізда. Опустилася на землю, байдуже походжає. Щось вишукує, поважно киває головою. Але до своєї співниці не наближається, не заважає їй снідати. Ось і ця поснідала. Обидві ворони злетіли в повітря, пронеслися над гніздом чаплі, каркнули щось, начебто глузували з невдахи, і полетіли на луки.

А чапля ще довго кублилася в гнізді, не могла ніяк заспокоїтись.